

Thời Gian

Còn đâu trắng lệ những thời xanh
Mùi vị thơm tho một ái tình
Đổ kiểem cho ra trong lớp bụi
Ít nhiều hơi hám của kiên trinh.

Đừng tưởng ngàn xưa còn phảng phất
Nơi làn gió nhẹ lúc ban đêm
Hồn xưa từ ấy không về nữa
Ở cõi hư vô dấu đã chìm.

Chỉ có trăng sao là bất diệt
Cái gì khác nữa thấy đi qua
Tây Thi nàng hỡi bao nhiêu tuổi
Vẻ đẹp mê toi vẫn nồn nà.

Tôi lạy muôn vì tinh tú nhé
Xin đừng luân chuyển để thời gian
Chậm đi cho kẻ tôi yêu dấu
Vẫn giữ màu tươi một mỹ nhân.

Hàn Mặc Tử